

bott életünket, ismeretlenek maradunk és egészen inkognitó viseljük azt a gyűlöletet, melyet ál-kollégáink oly bőven szereznek rendünknek.

Városatya-választások. *)

A kalendárium telet ír, de a nap jóízűt kacag ezen és csak azért is tavaszi napsugarat bocsát le a földre. A tél tehát ez idő szerint szezonszerű. A zsur-szezon megkezdődött ugyan már, tehát lehetne a zsurokról elmélkedni, ámde a közönségnek nagy része nem zsur-közönség, vagy ha az is, most, ezen a héten, a városatya-választásokat megelőző utolsó héten, mindenki, értsd itt a mindenki alatt azokat, akiknek választójoguk van, — választó. Választó, kedves, kedvesebb, legkedvesebb és legeslegkedvesebb polgártárs; választó, akinek vasárnap joga, de nem kötelessége — szavazni; választó, akit jobbra-balra hívnak hol az egyik, hol a másik korcsmába, hol nyit összejelöveltekre, hol titkos megbeszélésekre; választó, kinek hol a korteseket kell kidöbnie, hol a jelölt, de főleg az önjelölt urakat fogadnia; választó, ki ha éber, a jelöltek öndicséretét kell végigszenvednie, ha alszik, jelöltekkel álmodnia; választó, kinek végig keli hallgatnia, mint szedi le hatvan jelölt egymásról még a keresztvizet is; választó, ki kénytelen eltűnni a legundokabb hizegéseket stb. stb.

Szóval a legszenzonszerűbb dolog most a városatya-választás. A jelölések már megtörténtek s a csak ezután megejtendő jelölések nem sok vizet fognak zavarni. A leg-

*) Ezt az írást úgy küldték be hozzánk s a cikk írója kérte a közölését. Szórol-szóra adjuk, csupán azt jegyezzük meg, hogy nem a lap álláspontjáról van benne szó.

vel hat rád, amint azt csak az ismeretlen teheti.

— Amnyit gondoltam rá . . .

— Őrizzed meg sértetlenül álmaidat, a melyeket szerelméről álmoltál!

Anette hallgatott, fejét a tenyerébe támasztotta. Így leült egy percig, azután megtörte a csendet:

— Értelek . . . Az édes várakozást meghosszabbítani; igaz, hogy nem akarok ellenállni; az én vallomásom őt is vallomásra bírta és esztelenség lenne várakoznunk tovább . . . várni azt a napot, azt az órát, a mely el fog jönni. Tegnap, Marie, egy percre a vállára borultam, az ő arca egészen közel volt az enyémhez, a lehelle perzselte az ajkamat, amelyet nem választott el más az övétől, mint ez a vékony fátyol. Most, Marie, élvezettel gondolok ennek a csóknak a gyönyörűségére . . . és úgy érzem, nem is vágyom másokra.

A tűz a kandallóban pislogni kezdett és Anette ismét elhallgatott. Az asztalon három szál hervadó chrysanthème állott: Marie arra az estére gondolt, amikor a kertben napnyugtakor Anette bevallotta a titkát és ez az ősi este összeszorította a szívét.

Ismételte azt, amit akkor mondott:

— Menj az élet elébe . . .

A kis fali óra hatot ütött; Anette fölállt:

súlyosabb jelölés kétségtelenül az, mely az ipartestület helyiségeiben ment végbe. Természetesen azt egy választótól sem lehet megkivánni, hogy az ott készült listát feltétlenül respektálja, hanem — mint azt egyik minapi vezércikkünkben már kifejtettük — utmutatónak a jelöltek tömkelegében nagyon is alkalmas. Meri hiszen ha azt változatlanul kell elfogadni, az nem jelentene kisebb dolgot, mint a polgárok *választójogának az elkobzását* és fölöslegessé és illuzóriussá tenné magát a választást. Ennyi jogot bizonyára azok az urak, akik a jelölt gyűlésen résztvettek, maguk sem arrogálnak maguknak. Az ugynevezett *hivatalos lista*, tehát nem szentség, következőleg szentségtörést sem követ el az, aki azon a listán változtatásokat eszközöl.

Nem akarjuk kerületenkint kritika tárgyává tenni a jelöléseket, hanem csak nagy általánosságban föl akarjuk és föl kell említenünk, hogy nem épen kevés szürke név került forgalomba, sőt magára a hivatalos listára is, ahonnan ezzel szemben néhány értékes név leesorult. Bizonyára csak azért, mert nem mindenkinek az elve: aki bírja, az marja! Bizonyára fog módot találni a választó közönség, hogy a listákat kellően megkorrigálja. Tudnivaló, hogy nem mindig azok a legértékesebbek, akik a lehangosabbak a fórumon. Sőt a tapasztalat bizonyítja, hogy a lármázók rendszeren a hangos kiabálásban fogyasztják el minden energiájukat és teljességgel képtelenek az alkotásra. A lármázók többnyire csak bajkeverők, de nem eredményes munkát végeznek. Akik tehát most olyan nagyon verik a mellüket, akik olyan sokkal jobban tudnak mindent, mint mások, akik rekedtre korteskedik magukat — önmaguk mellett, azok legalább is — gyanusok. Gyanusak, hogy dolgozni csak most

— Elmegyek hozzá!

A tűkör elé állott, megnézte benne égő arcát, gondosan bepuderezta és nevetett, a mikor látta, hogy csillognak a szemei; a kezével a kalapja alá nyúlt és valahán az egyik ujjára csavart. Aztán a kandalló elé állott és lassan fölhozta a keztyűit.

— Isten veled Anette, — bucsuzott Marie.

Elkísérte egészen az ajtóig, ott megállt és hallgatta Anette lépteinek a lépcsőházból fölhangzó zaját.

Marie azután visszament a szalonba és lehuzta az ablakfüggönyöket, hogy még jobban érezze a magányt. A tűkörben elnézte bánatos arcát és szőke haját, amely, úgy hitte, már ezüst színűvé kezd válni. Leült az egyik karosszékre és a cipője hegyénél megpillantott egy darabka fátyolt. Anette fátylát.

Az óra ép ütött.

Most már bizonyára együtt vannak és már nem fogják ismerni többé a lopott csók gyönyörűségét, a csukott ajkak csókjának édességét.

Marie összehajította a fátyolt, amely illatos volt még Anette parfümjétől és letette a kandallóra; észre sem vette, hogy két könnyecsepp hullott gyűrűtlen, fehér, a tércin összefont kezeire.

tudnak a maguk érdekében és nem tudnak majd a — köz érdekében.

Azt mondják, dobbal nem lehet verebet fogni s most ime mégis dobbal akarnak választót fogni. Szerencse, hogy a szegedi polgár nem erdélyi móc, hanem gondolkodó, megfontoló, mérlegelő és ítélkező választó, aki nem szalad gyermek módjára a dobszó után, hanem lelkiismeretes válogatás után ad súlyt voksának. Már csak néhány nap és az urnából győztesen kikerülő nevek igazolni fogják előbbi állításunkat.

S aztán újabb három esztendőre elül a zaj. Nyugalmas napok következnek megint a jelöltekre, a választókra és a megválasztottakra. Csak aztán tulságos sok nyugalmat ne engedjenek meg maguknak ez utóbbiak: a város atyái.

L. J.

Rainer Károly temetése.

(Saját tudósítónktól.) Rainer Károlyt, a szegedi ipartestület elhunyt elnökét, a kereskedelmi és iparkamara alelnökét ma délután fél négy órakor temették el a Fodor-utca 3. szám alatt levő gyászházból. Délelőtt 10 órakor szentmise áldozat volt az elhunyt lelkiüdvéért, amelyen a kiterjedt rokonság vett részt.

Délután két órakor a haláleset alkalmából a szegedi kereskedelmi és iparkamara Szarvady Lajos elnöklésével ülést tartott, a melyen a kamara beltágjain kívül a budapesti kereskedelmi és iparkamara képviselőjében Thék Endre udvari tanácsos is megjelent. Szarvady Lajos elnök szép szavak kíséretében emlékezett meg Rainer Károlyról, mint a kamara ipari osztályának elnökéről. Indítványára a kamarai ülés elhatározta, hogy testületileg fejezi ki részvétét az elhunyt családjánál, ravatalára koszorút helyez és emlékeztét a kamara jegyzőkönyvében megörökíti. Bemutatták egyben a kamarához érkezett nagyszámu részvéttáviratokat is, melyek közül külön közöljük *Harkányi János* báró kereskedelmi miniszter táviratát:

A kereskedelmi és iparkamara elnökségének

Szeged.

A súlyos veszteség felett, amely a kamarát ipari osztálya érdemes elnökének, *Rainer Károly* butorgyárosnak elhunytá folytán érte, a minisztérium és a magam nevében őszinte, mély részvétemet nyilvánítom.

Harkányi János báró, kereskedelmi miniszter.

A temetésen az ipartestület és a kereskedelmi kamara küldöttségén kívül nagyszámu és előkelő közönség jelent meg. Az ipartestület részéről *Pálfi Dániel* alelnök, a kamara részéről *Tonelli Sándor* titkár mondott bucsuztató beszédet. Koszorút a következők helyezték a ravatalra.

Édes Apámik Isten veled — Feri és Elza. Drága jó Apámmak — Károly fiad. A legjobb édes Apának — Gusztó fia. Felejtethetetlen jó Apámmak, szerető fia — Emil. Szeretett főnökünk édesatyjának — Rainer Károly műépítész irodája. Özvegy Kopaszné — Olga. Szeretett Nagybácsinak — Kiss János és neje. Nagypapának — Ferikéje, Károly bácsi emlékének — Nyilassy Pál dr. és családja. Szeretett Főnökünknek — Böresök Ferenc

Értesítés.

Telefon 1203. sz.

Kárpitos árú bárkinek részletfizetésre is

Dús választék kész diván, ottomán, matracok, garnitúrák stb. — Javítások jótállással szakszerűen és olcsón eszközöltetnek.

BALOG,

kárpitos-üzlet

Kossut Lajos-sugarut 6. szám.